

აკრე გათავა თავის მსხლების ავათ-
შემოფაბის ისტორია და კარგი იქნე-
ბოდა ენმე მცოდნე პირს ენახა და
განესაზღვრა ეს ლეთის რისხეა მწე-
რი.

ბაზად. მდ. ი. გიგაჩეაშვილი.

ფეხილები რედაქტორისთან.

ბატონი რედაქტორ! მე წამი-
კოთხეს ის გარემოება, რომელიც შო-
ხერგებულია თქვენი გაზეთის 149 წ.-
ში. ბ-ნი სამორიენილი კორრესპონ-
დენტი მაბრალებს მე ვითოშც არ
ვაკეთებინ ებდე მარნის საზოგადოე-
ბის გზასა, და მაღაზიის სიმინდის საქ-
მეც ცუდათ წამყვანის, რომლის
ჭეშმარიტების აღსაღვენად და ჩემის
სიმართლის დასაცელად წინაშე სა-
ზოგადოებისა, გთხოვთ ამ ჩემი მცირე-
ოდენი პასუხს მისცეთ აღვილი თქვენს
გაზეთში.

მე ვიყავ აღრჩეული 1879 წელ-
ში მამასახლისის კანდიდატად და
დრო-დროთი ცმახურებდი, როდესაც
ეს იქნებოდა ჩემი წინა მოადგილე,
შეძლევ “სატაცით” გამოვიდა 1880
წლის იქნებიდ და მე დამატებიც ს
მამასახლისისად. განმავალობს ერთი
წელი, ჩემის მხრით უმცესადინეობა
არავითარი არ აღმოჩენილა...

სენაკის უეზდის უფროსმა და ადგი-
ლობით პრისტავმა მართალია საზო-
გადოებას მისცეს უფლება თავიათი
ვზების კეთებისა დროიდან ჩენენის
აღრჩევისა. ჩემს დამტკუცებამდი იყო
ჩემი მოადგილე და მან აკეთა გზა
თუ არა, მე არა გარ ვალდებულ პა-
სუხი ვაგო და მას შემდეგ, რაც შემ-
უნდება, ყოველიც მყავალი,

და გზები არის პირველი მთავრობი-
დან დანიშნული. პრი ერთი ვერსი,
არამედ ოთხი ვერსი ქვით გავაკეთების
და დარჩენილსაც ვაკეთებ, და სოფ-
ლებშიდ რეა ვერსამიდი არის
გაკეთებული. ჩემი საზოგადოება
შესდგება ათი სოფლისაგან, და მარ-
თლია საკეთებელიც ბეჭრია, მაგ-
რამ აქ მეოთხელიც დამეთანიშებიან
რომ ერთი წელიწადის მეტი არ შეი-
ლობოდა; თესეაზედ და მომკაზედ
გზის მეშაობა არ შეიძლება, ამასაც
მკითხველი დამერწმუნებიან. ხო-
ლო სამტკრედიელ კორრესპონდენტს
ვეუბნებით, როცა სურს მობრძანდეს
ჩემს საზოგადოებაში, არა თუ ცხე-
ნით, ფაეტონით და გზაზე არა და-
მორთება რა იმას.

მეორე მაღაზიაში სიმინდის შეტა-
ნაზედ მეცადნეობა დაიწყება, რო-
დენიმე პირების შემწებით წასრულს
გვისტობი, და მოვაგროვე სიმინდი,
რომელიც გისყიდა საჯაროთ და გა-
მოვიდა, ათას ოც-და-ოცრამეტი ფუ-
თი და ოცი გირვანქა: მივიღე ფუ-
ლები, შევკრიბე უსხოდიც და გან-
ჩინებით გადასწყვიტეს და მიანდეს
ფულები იმ სამ კაცს, რომელსაც
კორრესპონდენტი იჩენიდეს: იმავე
მისცეს უფლება ადგილების და იჯა-
რებისა და ჩანებინაც გასესხების
უფლებაც და იმედია აღრჩეული პი-
რებიც რიგირათ გაუძლევებიან ამ საქ-
მეს და ბანკის შედეგაც შეიძლება
მაღე. ცულის დაკარგეა არ შეიძლე-
ბა, რაღაც ის აღრჩევით პირები არინ, როგორც ქონებით, ისრე პატიოსნე-

ლონებული მოდიოდა სეირნობიდნ
სახლში. უცებ თავში გაუველა უბე-
დურმა აზრმა, შესულიყო ერთი იმ
სასტუმროში, რომლის ფანჯრებიდა-
ნაც მხიარულათ შეუქი გამოდიოდა
და იზიდავედა სტუმრის გულსა. მე
ზამთარში იყო. ცისკი გაყინული იყო
და სასტუმროს თბილმა პატრმა კარგი
მოქმედება იქნია იმაზედ. ის ერთ
კუთხში მიჯდა, პაპიროს მოუკიდა
და მოითხოვა ერთი სტაქანი დენონ.
სასტუმრო თან-და-თან იყენებოდა სუ-
შემულდიურის სტუმრებით. მაგრა
თამაშობლენ დომინოს და ბილიარდ-
ის, ხმა-მალლა ყვიროლენ და აღტა-
ცებაში მოდიოდნენ ყავველ დუშაშის
მოსვერაზედ. ცველა ეს ართობლა
ძალისა ცისკი და ერთმა სტაქანმა
და მოითხოვა ხომ სულ დაუფანტა ფაქტები.
ის გამხიარულდა და იფიქრა, რომ
კაცის კარგი მას შემდეგი და და-
მოითხოვა ერთი სტაქანი დენონ.

— ერთ სტაქანს დავლევ და მა-
შინებ გამოვალ, თავის-თავს უხერა
ცისკმა, მაგრამ შინ მაინც ბარბაცით
მოერდა და მეორე დღეს კიდევ თავის-
თავს ავინა. სარკის წინ იდგა და თავის-
თავს ამ გეარათ ლაშელებიდა: „ლო-
თო, ამბობდა ისა, საცოდაო მენი-
ლებაც, პოკლუა ცისკო! შენ გან
იმტომ მოხველ ბრიუსელში, რომ
ილოთო? რას იტუოდა დედაშენი,
რომ მაგ მდგომარეობაში ენახე
უმშგავსო ლოთობაში!“ მან ღრია-
ლი დაიწყო, დეეცა სკამზე და სას-
ტუმროდგან და თუმც ერთი სტაქ-
ანის მეტი კი არ დეელია, მაგრამ ფუს-
ბი კი ძლიერ დაკეონდა. როდესაც
ბულვარის კუთხესთან მიერდა ულო-
ნოთ ხეს მიეყუდა, მერე დეეშვა სკამ-
ქებინა თავის მწუხარება.

მაშინ, მწუხარებით იმან მოიგონა
გადაწყვეტილი საშუალება ამ უბე-
დურების გადასახევათ. ურდესაც
ბავშვის გადასახევათ. ურდესაც

ბით საეს ბ-ნი კორრესპონდენტი იქიდამ საქონელს მრეცველობაში უკანიც
გებ მით არის შეწუხებული, რომ
მას არ ენდო საზოგადოება? ვინ
იცის?...

მარნის საზოგადოების მამასახლისი
ისე სამუშავილი.

20 ივნის 1881 წ.

რუსეთი

— „მოსკოვის ტელეგრაფში“ სწე-
რენ: ამ მოკლე დროს შინაურ სამი-
ნისტროში განხილული იქნა სხვა და
სხვა ზომები, რომელიც უნდა იხმა-
როს მმართვებლობამ ვლეხების ექს-
პლუტაციის წინაღმდეგ. როგორც
სამიღლოამ სჩანს, გლეხისათვის სულ
ერთია, მოსავლიანი წელი იქნება თუ
არა, რაღანაც უაჭრები ატყუილებენ
და სცარცუებ გლეხებს.

— მაღაქმა სარატოვმა გრაფი ლო-
რის-მელიქიანი ამოირჩია საპატიო
მოქალაქეთ. ამის თაობაზედ ლორის-
მელიქიანი მადლობა შემოუფალა
ქალაქის თავს ვას-ბაღენიდამ და
სოხოვა პეტერბულში დაბრუნებამ-
დის ეს საქმე გადადებულ-იქნა.

უცხოეთი

თუნისი. მ. სახაქში დაიწყეს მცხოვ-
რებლების იარალის ჩამორთმევა. პირ-
ველ დღეს ჩამორთმევეს 82 თოლი.
ამაში დიდ წინააღმდეგობას უწევენ
მცხოვრებლები სახელით პირებს. ს-
ხაქშის მცხოვრებლები ამტკაცებენ,
რომ მათთვის იარალი საჭიროა დაიც-
ვნო ბაღები ნომადების დასხმისაგან,
რომელიც მუდამ დღე იტაცებენ

მე ფული მაქს, სამიკიტოში მი-
გალ—მაშ ეხლა მე ისე ცოტას ვი-
მუშევრები, რომ ლონისძიება არა მქონ-
დეს სმისა. მე შხოლოთ მაშინ ემუ-
შაოთ, როდესაც ქეიფი მომიგა, ეუბ-
ნებოდა თავის მუშტრებს. მაგრამ ამას
თავს ან ანგებდონენ. „რო კეირის
შემდეგ მოდით, ეუბნებოდა ხოლო
ამ შემთხვევაში, იქნება მაშინ გაფი-
კეთოთ.“ მაგრამ ბეგრჯელ თვეებიც
გადიოდა და საქმე კი არ თავდებო-
და ამისათვის მუშტრებმა მუშტრებმა
თითო თითოთ მინებენ თავი. ამას
ვარტო ისინი შერჩენ, რომლებსაც
უყვარდათ, რომ საქმე გაკეთებული-
ყო ჩერა კი არა, იაფათ და კარგათ.

პოკლუა ცისკი დეერქვა ზარ-
მაც. მიმოტანა მოხველ ბრიუსელში, რომ
ილოთო? რას იტუოდა დედაშენი,
რომ მაგ მდგომარეობაში ენახე
უმშგავსო ლოთობაში!“ მან ღრია-
ლი დაიწყო, დეეცა სკამზე და სას-
ტუმროდგან და თუმც ერთი სტაქ-
ანის მეტი კი არ დეელია, მაგრამ ფუს-
ბი კი ძლიერ დაკეონდა. როდესაც
ბულვარის კუთხესთან მიერდა ულო-
ნოთ ხეს მიეყუდა, მერე დეეშვა სკამ-
ქებინა თავის მწუხარება.

VIII

პოკლუა ცისკი გადაკერას მარნუ
არ გადეჩენა. მრთხელ ის გამოვიდა
სასტუმროდგან და თუმც ერთი სტაქ-
ანის მეტი კი არ დეელია, მაგრამ ფუს-
ბი კი ძლიერ დაკეონდა. როდესაც
ბულვარის კუთხესთან მიერდა ულო-
ნოთ ხეს მიეყუდა, მერე დეეშვა სკამ-
ქებინა თავის მწუხარება. მუ რამდენი
ხმა— მაშ ეხლა მე ისე ცოტას ვი-
მუშევრები, და თავზე დაგლეჯი-
ოლი შავი შლიაბა ენურა. ამის გევრ-
დიოთ სკამზე იდო პატარა გამოკიული
ბოხჩა.

— მს რას ნიშნავს? რას აკეთებს ამ
შეულამისას აქ ეს პატარა მენილება?
ქუჩაზედ არაენ იყო, ძლიერდა მო-
ხინდა ახლობელი ფარნის შუქი.

— შენ ენა ხარ? ჰეთხა ცისქმა,
რომელიც სწორლათ ვონზე მოვი-
და. — „საიდგან მოხედიდი?“
პასუხი არაენ მისცა.

ცისქმა აიყვანა გასახუმებლათ ბავ-
შე სელი. მს იყო საცოდაო გამხმა-
რი, ბუნბულიერი მსუბუქი.

— ჩუ! შოთუოთ ეიპოენით დედას.
ბაიგონა თუ ესიამოვნა ტებილი
ხმა, ბაეშე გაწუმდა, ის მხოლო კან-
კალებდა სიციით და შიშით. ცისქმა
საქართველოს აიღო ბოხჩა და გევშურა
გამოეცხადებინა პოლიციისთვის, მაგ-
რამ ევრაენ იპოვნა — ამან გადაწყვი-
ტა ამ ბაეშეს შინ წაყვანა.

(გაგოლებება)

